UNUTMAYINIZ! AFACAN PERŞEMBE 19 TEMMUZ 1934 No. 93
8 Büyük Sahife 3 Kuruş
Perşembe Günleri Çıkar. Türkiyede Çocuklara Mahsus Biricik Büyük Eğlence Gazetesi

Afacan Kayık Sefasında!..

Mendil sallayan — Uğurlar olsun Afacan, dümeni iyi kullan, birinci gel!..
Afacan — Korkma arkadaş korkma... Sınıfta bile dümen kullanmakta birinciliği biz aldıktan sonra kotranın dümeni bize vız gelir.

Takvimin Yaprakları

[Afacan ve Şişko tatilin bitmemesi için takvime şu şarkıyı beraber yazdılar:]

Kolay kolay kesemem ben alâkamı yazla,
Oyun bahsi gelince etmem kanaat azla!
Zaman çabuk geçmesin; gel, üzme beni nazla,
Aman takvim !.. Azaltma yapraklarını fazla!..

Ağaçtan koparmadım ben yemişleri dalla,
Petekleri görmedim daha kırlarda billah,
Henüz sahile inip gezemedim sandalla,
Oyun bahsi gelince etmem kanaat azla?..

Ne ip atlıyabildim, ne oynadım saklambaç,
Ne ata binebildim bol bol savurup kırbaç,
Ne (Birdirbir) oynadım, ne de döndürdüm topaç,
Kolay kolay kesemem ben alâkamı yazla,

Daha beni bekliyor, dere, tepe, düz, orman,
Tatil çabuk geçerse halim olur pek yaman!
Topu iki ay kaldı, günler bitmesin aman,
Aman, takvim!. Azaltma yapraklarını fazla!..

Afacan ve Şişko

AKBA kitap evi: Ankarada Afacanın dağıldığı yerdir. Bütün Çocuk Sesi ciltlerini Maarif Vekâleti karşısında A K B A kitap evinden bulabilirsiniz.

BİR AFACANIN HATIRA DEFTERİ

— Garp çocuk mizah edebiyatından naklen —

Birdenbire tren sallandı ve zavallı Çetini karların içine yuvarladı.

— 16 —

Muallim tahribatı görünce hiddetinden sapsarı kesildi:

— Niçin camların hepsini kırdın, küçük ahmak? diye bana sordu. Şimdi odayı intizama koyabilmekliğim için tamam bir hafta lâzım.

Fakat ben babana hesap pusulasını göndereceğim.

Niyazi Beyin karısı:

— Derhal hesabını keserek çocuğu göndermek daha akıllı bir hareket değil midir? dedi.

Biz onu sene sonuna kadar bıraktığımız taktirde büsbütün mahvolacağız. Kızak kaymak için ona müsaade etmediğime teessüf ediyorum. Belki yamaçtan yuvarlanır ve orada kalırdı.

Ben, galiba kimseye lâzım değilim: Bizimkiler beni evde tutmak istemedikleri için buraya gönderdiler ve şimdi Niyazi beyin karısı öldüğümü istiyor.

Ne yapacağımı düşündüm. Ben, bir defa gazetede:

"Evlatlık olarak sıhhatli bir çocuk aranıyor. „ Diye okumuştum. Herhangi bir kimsenin beni evlâtlığa kabul etmesi için gazeteye mektup yazacağım, kimsenin aklına bu kadar fena bir çocuk olduğum gelmez. Beni iyi tabiyatlı küçük bir çocuk sayarlar. Onları daha iyi yola getiririm! Hemen bu akşam yazacağım. Rüştü mektubumu gazeteye götürecek: " Sıhhatli bir çocuk evlâtlığa kabul olunmak istiyor. Mükâfatfan ziyada iyi muameleye ehemmiyet veriyorlar. „

XII

Mektepten tardediyorlar

İşte dün akşam eve döndüğüm zaman sahne böyle idi! Onlar kondoktöre bana bakması için söylemişlerdi ve muallimin son sözleri şu olmuştu:

— Kondoktör! Bu cocuğa iyi bakınız o müthiş bir çocuktur, ben onu mektepten tardetmeğe mecbur oldum.

Ve kondoktör, biletimi zımbalamağa geldiği zaman bana gülerek sordu:

— Ne yaptın çocuk? Seni niçin kovdular? Sen kuzu gibi masum nazarlarla bakıyorsun, o kadar haşari bir çocuk olduğuna inanılamaz! Ve bu esnada sırtıma hafifçe vurdu.

— Oh, ben bir yığın müthiş şeyler yaptım? diye cevap verdim: Muallimi takma saçları için büyük zararlara soktum, fakat bunlar kaza ile oldu.

Asla bunu mahsus yapmadım! Ben sade muvaffak olamadım.

Çok talihsizim, (diyerek içimi çektim) başıma gelen son vak'a ise barut fıçısını, yani Niyazi Beyin karısını büsbütün alevlendirdi.

— Peki dedi, serbest kaldığım zaman buraya gelirim ve sen bunun nasıl olduğunu anlatırsın.

Biraz sonra geldi ve yanıma oturdu.

odama aldım. Niyazi Beyin karısı yapayalnızdı, o mutfakta ahçı kadına: Sabah kahvaltısına hazırlanan balıklar için yumurtaları beyhude ziyan etmesini söylerken fırsatı kaçırmadım, hamuru bütün yüzüme sürerek çörek şekline girdim ve ahçı kadının yaptığı gibi ağzımın olduğu yere de bir delik açtım. Sonra Niyazi Beyin karısının odasına gizlice sokuldum, köşedeki koltuğa oturdum. Ve bir yatak çarşafına kendimi sardım, Bu çarşafın etekleri yere değiyordu. Oda karanlıktı. Niyazi beyin karısı lâmba ile geldiği zaman ışık doğru perinin üstüne vurdu.

Lâmbanın ışığı doğru perinin üstüne vurdu.. O bağırdı.

— Kondoktör efendi dedim, yalnız mutfaktan bir parça çörek hamuru aldığı için hakikaten iyi kalpli bir çocuğun mektepten tardedilebileceğine inanır mısınız?

O biraz düşünerek:

— Nasıl olur? dedi.

İşte onlar bunu yaptılar! dedim. Benim bütün kabahatim yumruğumun ikisi kadar büyüklükte ve Niyazi Beyin karısının bir çocuğun sıhhatine faydalı addettiği miktardan daha ziyade olmıyan bir parça almaklığımdır. Muallim iane maksadile şehirde felsefe dersleri vermek mecburiyetinde olduğundan onu yukarıya,

O bağırmıya ve kaçmıya başladı. Sersem kadın lâmbayı düşürmeseydi, bir şey yoktu: Halının üstünde yağlı bir leke oldu. Ve elbisesi yanmıya başladı eğer Rüştü koridorda ceketini onun üzerine atmasaydı. Büsbütün yanardı. Yalnız eli şişti fakat elbisesi mahvoldu Bu çok güzel yeni bir elbise idi ve korkudan ona sinir nöbeti geldi.

Ben de onun yeni elbisesine çok acıdım ve kendisine başkasını satın alması için 10 liramı vermek istedim. Fakat kabul etmedi ve bunu hesap pusulasına kendisi koyacağını söyledi. Aman, yarabbi! babam hesap pusulasını görünce ne diyecek! başıma ne belalar geldi! Ebediyen ben mahvoluyorum. Kondoktör efendi, trende gazetete, yahut sandoviç veya öksürük ilâcı satmak için benim yaşımda bir çocuk size lâzım değil mi? Ben kendi kazancımla kendime bakmak isterdim. Şimdiye kadar birçok zararlara sebep oldum.

O, bu gibi işlere daha büyük çocukların lâzım olduğunu söyledi.

— Şimdi, küçük dostum dedi, yerinde uslu otur, işte sana resimli bir gazete, ona bak. Ben senin hakkında malûmat almıya gideceğim.

Çok nazikâne teşekkür ettim. Fakat o diğer vagona gittiği sırada içeriye karamela satan bir çocuk girdi. Ben 8 paket karemela satın aldım ve kendisine iki lira verdim. Satıcılığı bir kere tecrübe edecektim ve o gider gitmez sıçradım, vagonun içinde dolaştım, onun gibi bağırdım:

(Buyurunuz efendim karamela?)

Yolcular güldüler fakat kimse satın almak istemedi; o zaman ben kapıyı açtım ve diğer vagonda taliimi denemek isteyerek aralığa çıktım. Hava müthiş rüzgârlı idi. Her halde vagonlar hızlı hızlı sallanıyordu ki ilk olarak bir kar yığınından dışarıya yuvarlandığımı hatırlıyorum. Kulaklarım karla dolmuştu, ağzım da müthiş! Tren artık uzakta idi, şimşek gibi uçuyordu ve ben kırda yapayalnızdım.

Gonçe hanim mektebi terkettiğim zaman ağlamış ve bana yol için bir parça börek vermişti. O cebimde idi, çıkardım ve yemeğe başladım. Yanımda bir paket karamelada vardı, onu elimde sımsıkı tutmuştum. Açlıktan ölmektense onları yemeğe karar verdim, hiç olmazsa bu suretle o kadar acı duymazdım. Birdenbire trenin yengeç gibi geri yürüyüşü ile geldiğini gördüm. Tuhafıma gitti; baş kondoktör, diğer bütün kondoktörler, mühendis ve ateşçi, parçalarımı aramak için dışarıya uzanmışlardı; bütün pencereler açıktı yolcularda başlarını uzatmışlardı. Tren durduğu zaman galiba 200 kişi çıktı. Kondoktör muma gibi sararmıştı, fakat beni karamela yerken görünce müthiş kızdı.

Devamı var

KÜÇÜK HİKÂYE

AFACANIN ŞAKASI

Bir Ramazan günü evde lokma tatlısı yapıldığını gören Afacan sabırsızlanmağa başladı ve annesinin eteğine sarılarak: Bana lokma! dedi. Halbuki: Afacanın annesi terbiye ve intizamı sever bir hanımdı. Afacana: Herşeyin sofrada ve herkesle birlikte yeneceğini söyledi ve vermedi. Fakat; tel dolabın içersinde duran o, kıpkırmızı lokmalarda canım bir şeydi. Gittikçe ağzı sulanan Afafan onu gördükçe çileden çıkıyordu. Dayanamadı. Lokma lokma! diye tutturmıya başladı. annesi Afacanın bu huysuzluğundan sinirlenerek onu kolundan tuttuğu gibi dışarı attı. Afacan oldukça şomboğaz, inat bir şeydi. Annesinin bu hareketinden büsbütün çılgınlığı ele alarak ağlayıp lokma ısterim! diye haykırmağa başlayınca: Annesi hiddetle dışarı çıktı ve onu: Haydi iyi ağla! adam akıllı dövdü.

Tuhaf değil mi? Afacan daha fazla ağlayacağı yerde birdenbire sustu. Onun bu hali annesinin de tuhafına gitmekle beraber, attığı dayağın tesirile Afacanın sustuğunu zannetmişti.

Halbuki değil. Afacan annesinden intikam almak için güzel bir çare düşünmüş ve onun için susmuştu. Bulduğu şeyden çok memnun görünüyordu.

Çok geçmeden beybabası da geldi. Topa ancak on dakika vardı. Herkes iftar masasının etrafına oturmuş, onuncu dakikayı sabırsızlıkla bekliyorlardı. Afacan ortada yoktu. Annesi Afacanın gönlünü kırmış olduğu için onu da masaya getirmek üzere yerinden kalkmıştı.

Halbuki: Afacan eline geçirmiş olduğu bir kese kâğıdını adam akıllı üfliyerek şişirmiş ve havasının boşalmaması için ağzını sımsıkı tutmuştu. Ayak sesinin bulunduğu oda kapısına yaklaştığını anlayan Afacan: Yallah! diye kese kâğıdına bir yumruk indirmiş ve yere uzanmıştı. Kese kâğıdı bir tabanca gibi patlamıştı. Bu sesi duyan annesi içeri girmişti. Afacanı öyle yere serilmiş görür görmez yüreği ağzına gelmişti. Çünkü: Onu biraz evvel döğmüş olduğu için Afacanı intihar etmiş sanıyordu. Annesinin kopardığı çığlık üzerine aşağıdakiler de yukarıya koşmuş, olanı biteni anlamak istiyorlardı. Hepsi helecan içinde idiler.

Afacan yaptığı şakanın çok ağır olduğunu düşünerek yattığı yerde korkusundan titreyordu. Fakat; derhal onun hatırına başka bir çare gelmişti. Gülümsiyerek doğruldu. Ve yanındakilara:

— Ben anneme şaka yaptım. Siz neye geldiniz?

Dedi. Bu sözün herkesin hoşuna gelmişti. Afacan da bu suretle ikinci bir dayaktan kurtulmuştu.

Halfetili: Recep

HERŞEYİ BİLEN KİTAP

— 1 —

Aman!.. Büyüdüğün gün
Sakın içme sigara!
Bu yüzden düşeceksin
Büyük hastalıklara?

— 2 —

Hayatta çok yırtıcı,
Çok acar olacaksın!
Yüzde yüz kâr kazanan
Bir tüccar olacaksın!

— 3 —

Yavrum!.. Sofra başında
Nihayet ver nazına!
Sonra hasta olursun,
Biraz bak boğazına!

— 4 —

Her derdin devası var,
Düşünme derin derin!
Çok yakında geçecek
Bu kederli günlerin!

— 5 —

Oynamak istiyorsun,
Sen gece gündüz, kış yaz!
Biraz aklını topla,
Olma bu kadar haylaz!

— 6 —

Yerde çalışacaksın
Tıpkı karınca gibi!
Öyleyse olacaksın
Sen bir çiftlik sahibi!

— 7 —

Sıkıntın olmıyacak
Artık paradan yana:
Tayyare piyangosu
Çıkacak çünkü sana!

İTİZAR

Münderecatımızın çokluğundan izcilerin hafiye teşkilâtı romanımızı dercedemedik karilerimizden özür dileriz.

AFACAN ABONE ŞARTLARI

	Türkiye için Kr.	Ecnebî memleketler için Kr.
Bir sene için	150	300
Altı aylığı	75	150
Dört aylığı	50	100

Müthiş kazanç

Pinti Memduh bir gün sahilde gezerken arkadaşı Salak Nuriyi gördü. Nuri denizden tenekelere su doldurarak hayvana yüklüyordu. Bu işe merak eden Pinti Memduh Nurinin yanına sokularak merakını soruşturmağa başladı:

— Ne yapıyorsun Nuri?

— Deniz suyu taşıyorum.

— Ne yapıyorsun bundan?

— Hiç ne yapacağım? Zengin evlere satıyorum, denize kadar gelemiyenler evde yıkanarak istifade ediyorlar. Tenekesine beş kuruş alıyorum.

— Kârlı iş.

— Eh!.. Ne yaparsın?

Aradan bir kaç gün geçtikten sonra Pinti yine sahile gitti. Fakat tam "Cezir,, zamanına tesadüf ettiğinden deniz müthiş surette çekilmişti. Pinti uzun uzadıya baktıktan sonra kendi kendisine:

— Nuri ammada satmış ha?! Ne müthiş kazanç, dedi ve koşa koşa iki teneke alarak bu işe başlamağa karar verdi.

Manzum Hikâye

İKİ AVCI

İki avcı pek erken
Kırda avlanırken
Yanlarında zağarı
Tırmanırlar yukarı
Bir dağın tepesine
Binerler ensesine
Bir zığın sürüsünün
Yazık ki birinin
Vururlar kalçasından
Hem de kafasından
Avcının biri hemen:
Bu zığını vurdum ben
Diye basmış narayi
Ötekisi: Çok iyi
Demiş işte bir nişan
Tetiğe haydi dayan!
Vurur isen bunu sen
Onu vurdun derim ben
Birincisi tüfeği
Alıp sürmüş fişeği
Bir, bir daha; bir daha
Atmış en son bir daha
Nişana vuramamış
Hırsından duramamış
Demiş: Haydi şimdi sen
At, vur da göreyim ben
Yakmış o da cephane
Vuramamış nişana

¤ ¤

Nişan uzakmış meğer
Mavzer olursa eğer
Yetişecek gibiymiş
Onun için değmemiş
Şimdi işin aksisi
Düşünerek birisi
Demiş yahu! Ne ettik!
Fişekleri tükettik
Önümüzde orman var
Ayı, kaplan, canavar
Doludur her köşesi
Neredeyse gelir sesi
Çünkü: Vakit ikindi
İçime korku sindi
Biz karanlık basmadan
Gitmeliyiz buradan
Ötekisi demiş ki:
Kalmadı bende teki
Benim de odur arzum
Gidelim haydi kuzum

¤ ¤

Sürmüşler zığını
O, kocamaa yığını
Bir haylı yol almışlar
Yorulup bunalmışlar
Hem de olmuş karanlık
Bir ses te o aralık
Dehşetle gürüldemiş
Birisi: Atla! demiş
Ağaca can atmışlar
Gece dalda yatmışlar
Yorgun, argın, uykusuz
Tütünsüz, aç, hem susuz
Sabahı etmişler onlar
Korkudan bitmiş onlar
O ağaçtan inmişler
Tabanvaya binmişler
Bakmadan sağa sola
Düşmüşler hemen yola

¤ ¤

Birisi demiş: Ayol!
Sen artık müsterih ol
Tehlike geçti gitti
Olan şey oldu bitti.
Fakat şu biz, ikimiz
Söyle az mı sersemiz

Halfetili: *Recep*

S — P — O — R

Yarınki Cuma günü yapılacak olan maç

Viner Atletik klüp ile Fenerbahçe karşılaşıyor

Yarın Kadıköy stadında saat 17,30 da Viner Atletik Spor Klüp ile Fenerbahçe takımları bir maç yapacaktır. Bu ecnebi takımında iki beynelmilel oyuncu bulunmaktadır. Sesta ve Kisar isimlerini taşıyan bu iki oyuncu İngiltere millî takımına karşı oynamıştır. Maçın çok çetin olacağı şimdiden anlaşılmaktadır. Fenerbahçelilere muvaffakiyet temenni ederiz.

Beşiktaş — Fenerbahçe

Gelecek ay içinde Şilt maçlarının sonuncusunu bu her iki takım yapacaktır. Yenen takım 1934-1935 şildini kazanmış olacaktır. Her iki takımda ciddî antrenemanlarına başlamıştır.

YARAMAZ

Dün bir parça düşündüm
Dedim: "Çıksam neriye!..„
Kedi gibi tırmandım
Balkondan pencereye!..

Kule gibi bakarken
Ben buradan ovaya,
Birden ayağım kaydı:
Uçuverdim havaya!..

Pencerenin altında
— Aksi tesadüf bu ya —
Büyük bir fıçı varmış:
Dolu imiş siyah boya!..

Bu fıçının içine
Birden düştüm şap diye!
Çocuklar alay etti
Benimle "Arap!..„ diye!.

Kanguro Kardeş

1 — Kanguro kardeşler havanın sıcaklığından balık avına çıkmışlardı. Kulanın oltasına bir şey takıldı. Bu, mutlak okkalı bir balıktı. Bula, çabuk, oltayı dışarı çek diye bağırdı.

2 — Kula, oltayı hemen çekince koskocaman bir balık havada takla atarak doğru Bulanın suratna çarptı. Fakat bu esnada sandal o derece şiddetle sarsıldı ki diğer tarafta bulunan kürekler suyun içine düştüler,

Afacanla Topuz Zenci

HÜLÂSA — Afacanla Topuz ve Dikkula
Balonları Arabistan çölleri üzerinde sıcakta
suçekecekleri sırada B

1 — Afacanla topuzu hemen kollarından bağlıyarak çölde sürmeğe başladılar. Zavallı köpeklerini de bu zincirden eksik etmediler. Talihsiz çocuklar neye uğradıklarını şaşırmışlardı. Kim bilir nereye götürülüyorlardı! Kebap mı edeceklerdi? yoksa diri diri kumların içine mi gömüleceklerdi.? Kim bilir? Suya da doymamışlardı?. Halbuki arkadan gelen bedevî ne kadarda seviniyordu?. Kumların üstünde yalınayak gezdikleri halde tabanları bile yanmıyordu. Üstelik entari ve harmanı de giyinmişlerdi.

2 — Yara
le şehinin hu
zurna çalınıyo
Adamları yer
anlattılar. Şe
hiddetlendi ki
canla Topuzu
benzi uçtu. K
dı. Acaba bu
caklardı. Çevi
tatlı bir adam
linde: Var m
Hançeri ne d

4 — Şimdi bunları kurutmak lâzımdı. İki hurma ağacının arasına koskocaman bir organ gerdiler. Afacanı Topuzu ceketlerinin eteklerinden Dikkulağın da sol kulağından buraya astılar. Güneş cayır cayır ortalığı yakarken bunların da üzerlerindeki boyayı tenlerine yapıştırıyor, bir Arap nöbetçi de onları bekliyordu. Aman, bu ne feci birşey olmuştu. İkisi de yalnız şekil ve biçimlerinden tanınıyorlardı. Anneleri babaları onları bu halde görseler ödleri kopar, bunlar bizim evlâtlarımız değil diye ret bile ederlerdi.

5 — Her iş
bu iki yaramaz
nin sağ heybesi
çöllerin içine d
akibetlerinin ne
miyorlardı. Yal
dı ki öldürülme
diri diri göm
gönlü biraz da
etli canlı görün
karınları doyur

Boğ

Bu Cuma gezelim biz
Güzel Boğaziçini..
Hele bu yaz görün siz
Güzel Boğaziçini!..

Yemişle
Altınkur
Sever he
Güzel B

Kız ve Erkek Çocuklara: Mektep tatilinizi hoş geçirmek

...çuğu kıyafetine Sokulmuştu

...4 —

...hapları zenbil balonlarıyle bir seyahata çıkmışlardı ...lamış, bir ovaya düşmüşlerdi. Tamam kuyudan ...erin eline yakalanmışlardı

...n doğruca bir kabi... götürdüler. Burada ...h eğlendiriliyordu. ... çökerek meseleyi ...adar kızdı o kadar ...rmıya başladı. Afa... ...â Dikkulağın beti... ...an tirtir titriyorlar... ...endilerini ne yapa... ...uçlarile, sivri sakalile ...zemiyordu. Hele be... ...a yan bakan diyen!... ...i bir şeydi.

3 — Şeyhin ilk aklına gelen şey bu iki beyaz çocuğu satmak oldu. Fakat beyaz insanların, hele çocuklarının satılması menedilmiş bulunduğundan mutlaka ze... çocuğu olmaları lâzımdı. Şeh bunları simsiyah renge boyamayı düşündü ve katran gibi kapkara bir boya ile dolu küpün içine ikisini de attılar. Dikkulak cenapları kendisinin bu işten kurtulacağını zannediyor ve neticeyi dört gözle bekliyordu. Fakat olanlar oldu, onu da hop! edip küpün içine fırlattılar. Tabii üçü de anadan doğma bir zenci yavrusuna dönmüşlerdi.

...bittikten sonra şeh ...Dikkulağı devesi... ...erleştirdi. Ve uzun ...r. Afacanla Topuz ...varacağını hiç bile... ...şuna şükrediyorlar... ...ér, kumların içine ...mişlerdi. Afacanın ...lmıştı. Bir az da ...er diye ikisinin de ...ştu.

6 — Nihayet uzun bir yürüyüşten sonra şehre vasıl oldular, ikisi de yine zincirle bağlı olduğu halde bir mezat mahalline götürüldüler. Artık pazara çıkarılmışlardı. Köle olarak satılacaklardı. Gelen, geçen bunlara bakıyordu Şeh bağırıyordu: — Haydi iki tane zinci çocuk satılıyor.. bir de halis siyah köpek.. artıran var mı? Her üçü de tam beşyüz altına. Haydiii mezaaaat.. Beş yüz sarı altına...

Devamı var

Zor Sualler..

Bir tavuk tek bacak üstünde durduğu zaman ne yapar?
(Öteki bacağını kaldırır.)

Yüzden beş kaç defa çıkar?.
(Bir defa çıkar, çünki sonra 95 kalır)

En kuvvetli içki nedir?
(Sudur. Çünki dritnotları üstünde yüzdürecek kadar kuvvetlidir)

Başka milletler hakkında Fransada nasıl konuşulur?.
(Fransızca konuşulur)

Öküz eti senelerce taze kalır mı?
(Kalır, öküz kesilmezse eti bozulmaz.)

AÇGÖZLÜ

Dün bir kilo dut yedim,
İçtim altı bardak su!
Aman, Allah!.. Bir sancı
Kurdu karnıma pusu!.

Yanıldım.. "Geçer..., diye
Biraz daha su içtim!
Sancının şiddetinden
Artık kendimden geçtim!..

Bu dut ne yaman şeymiş
Büktü benim belimi!
Kıvrandım ben karnıma
Bastırarak elimi!..

Dün bana ettirmedi
Kör olası dut rahat!
Artık ayak yoluna
Kapandım iki saat!.

...lerin Maceraları

3 — Eyvah, kürekler kendilerinden uzaklaşmışlardı. Şimdi geriye nasıl döneceklerdi ? Fakat Kulanın aklına bir oyun geldi. Bula dedi, kuyruklarımızı pervane gibi oynatıp sandalı hareket ettirelim!

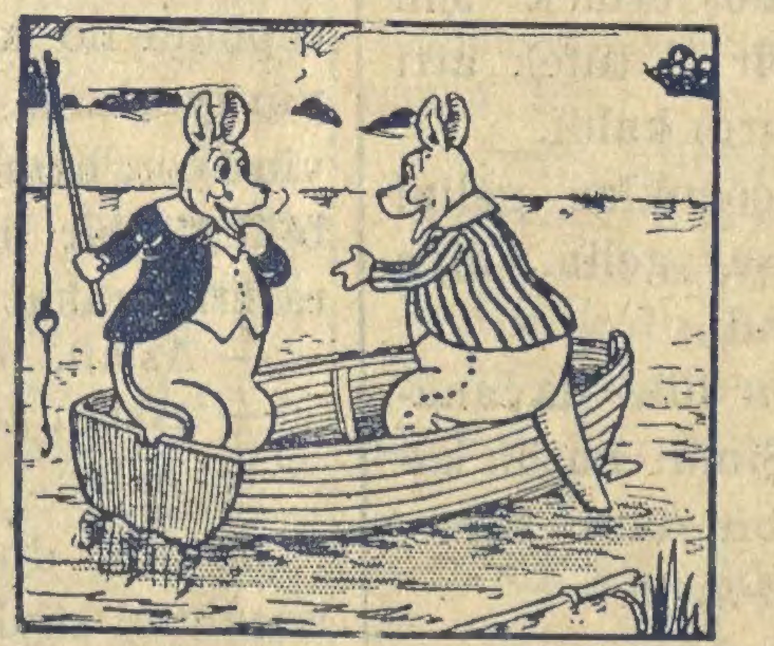

4 — Oh, bu ne güzel bir oyun olmuştu. İkisi de kuyruklarını suyun içine sarkıttılar ve pervane gibi döndürmeye başladılar. Sandal o derece hızlı gidiyordu ki adeta qir motör bundan farkı yoktu. Ne güzel eğleniyorlardı.

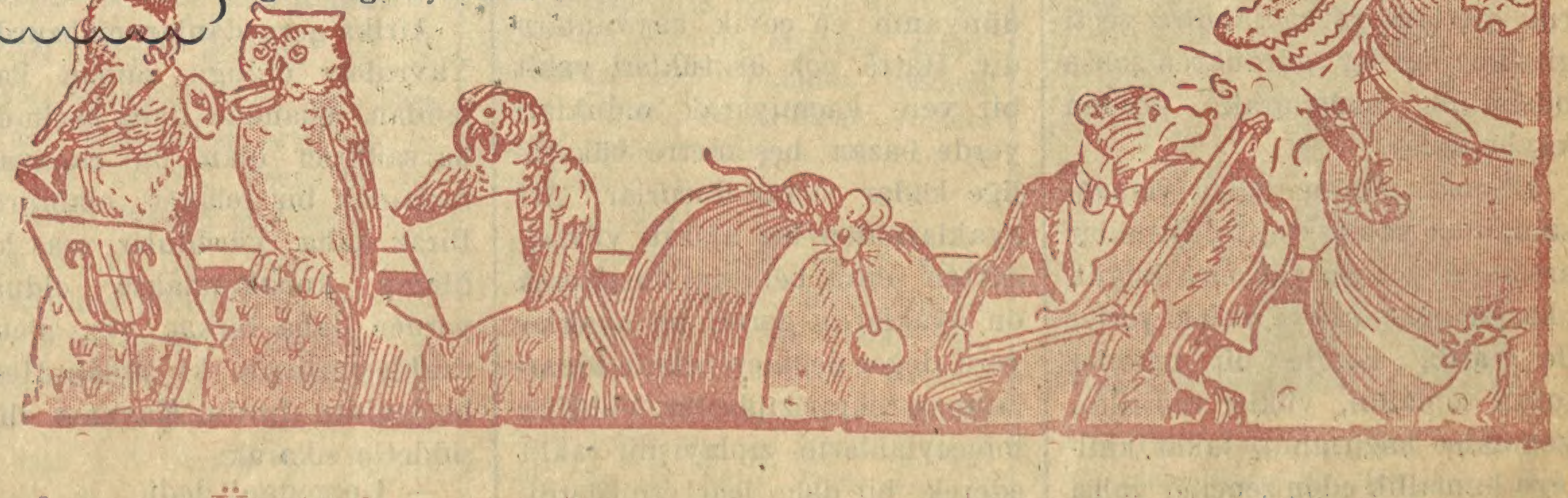

...azici

...rfanda,
... yanda..
...r anda..
...ziçini!..

Ne hoş bir rüzgârı var,
Tatlı akşamları var..
Öper oynak dalgalar
Güzel Boğaziçini!..

AFACAN

...erseniz Afacana derhal abone olunuz. Üç aylığı 30 kuruştur.

Elmas Peşinde

Çalılıklar arasından vahşi bir gergedan çıktı ve kafileye büyük bir hızla saldırdı

Yazan: Sezai Attilâ

— 35 —

Dört beş zürafa ile birkaç da yavruları var kuvvetlerile yaklaşıyorlardı. Kafileden haberleri yoktu. Hacı ile Salamona çocuklar bu acayip hayvanları gösterdiler· Salamon mektepte okumuştu amma okumakla korkmak başka şeylerdi.

Batu:

— Mösyö Salamon, dedi. Üstümüze gelenlere bak!

— Baktım!

— Bunlar nedir bilir misin?

— Ne bileyim ben, hayvanat mütahassısı değilim ya.

— Bunlara zürafa derler.

— Maşşaallah!

— Evet maşallah da derler.

— Kime?!

— Bu hayvana. Bunun bir adı da maşallahtır.

— Aşkolsun be alay edecek zamanı buldun!

— Ne alayı Mösyö Salamon ben zürafa dedim, sen maşallah diyorsun.

— E, ne diyeyim aklima bu yeldi bunu söyledim.

— Bu zürafalar saatte (60) kilometreden fazla koşarlar.

— Maşşş...

— Efendim?

— Birşey yok. Az daha bir maşallah daha diyecektim amma vazgeçtim.

— Dünyada bu hayvanın tekmesi kadar kuvvetli az şey vardır. Meselâ zürafa yaradana sığınıpta çifteyi savurdu mu iyice oturtabilir. Meselâ...

— Evet meselâ..

— Meselâ aslanı, sırtlanı, kaplanı bir tekmede öteki dünyaya gönderiverir.

— Maşşş...

— Şallah! efendim.

Yahudi maşş dedi, Batu da şallahı ilâve etti, gülüşmeğe başladılar. Zürafalar uzun boyunlarını yaylandıra yaylandıra geçti gittiler, kafileyi gördükten sonra büsbütün hızlanarak gözden kayboldular.

Beşinci günün öğlen yemeği zamanına yaklaşıyordu. Otluklar arasında yer yer yükselen büyük akasya ağaçları ve sulak yerler de vardı. Kafile bir müddet sonra toplandı, yükler indirildi, yemekler hazırlandı, fakat kafileye hamallık eden zenciler vahşi bağırışmağa başladılar:

— Bimbala.

— Bim Bim Bimbala.

— Balla Balla Bimbala.

Hacının gözleri yerinden fırlamıştı.

— Bu da ne Kaya, dedi.

— Bilmiyorum.

— Bu herifler bala! bala bin bala diyorlar. Bala binilir mi? Bal yenir.

— Canım zevzeklik etme, dur bakalım nedir.

Kaya zencilerin yanına fırladı, birisine sordu:

— Ne bağırıyosun be?

— Bimbala! Bimbala!!

Vahşi hem bimbala diyor, hem de tuhaf tuhaf sıçrayarak dans ediyor, bir taraftan parmağile akasyaların aralarında dolaşan yüzlerce Afrika ceylanını gösteriyordu.

Kaya hayretle:

— Bunlar mı bimbala?

— He! he! he! bimbala.

Vahşi şimdi hem bimbala diyor, hem de Kayanın elindeki tüfeği göstererek işaretle:

— Ne olursun bir el tüfek patlat! diye yalvarıyordu.

Kayanın durup dururken hayvan vurmak âdeti değildi. Vahşinin gönlünü hoş etmek için nişan almadan bir el tüfek attı ve hayretten şaşırdı kaldı.

— Çocuklar, çocuklar gelin! gelin! görülecek şey gelin. diye haykırmağa başladı.

Hacile Salamon bile dayanamadı, koştular. Şimdi bütün kafile mükemmel bir dans seyrediyordu, Hamal zenciler:

— Bimbala Bimbalala.

— Bimbala Bimbalala.

Diye sesler çıkartarak oldukları yerde zıplıyorlar. Ceylanlar da gittikçe hızlanarak zıpladıkça zıplıyor, yükseldikçe yükseliyorlardı.

Bimbala denilen ceylanlar olduğu yerden yükseğe sıçrayan dünyanın en çevik hayvanlarıdır. Hattâ çok ürktükleri vakit bir yere kaçmıyarak oldukları yerde bazan beş metre yüksekliğe kadar sıçrar dururlar. Art ayaklarından hız alarak yükseldikten sonra bellerini düzelterek ön ayaklarını gerer, bu ayaklar yere değer değmez tekrar toparlanır ve tekrar zıplarlar. Vahşiler bu ceylanların zıplayışını taklit ederek bir dans icat etmişlerdi, buna da Bimbala dansı derler.

Rıza kaptan:

— Heeeyy! Yemek yemiyecek miyiz? diye sorması imdada yetişmeseydi bu iş belki daha çok devam edecekti. Esasen ceylanlarda saatlerdenberidir zıplaya zıplaya uzaklaşmakta idiler.

Rıza kaptan:

— Kaya, dedi. Yemeğe daha erken! Yerliler bu civarda çok karaca olduğunu söylüyorlar. Şöyle bir avlansanızda akşama lezzetli bir kebap yiyiversek!

— Başüstüne efendim.

— Fakat işi uzatma sakın yarım saate bir saate kadar birşey bulabilirsen ne alâ, yoksa çabuk gelin, belki yolda da buluruz.

— Bize kılavuz verseniz de fazla açılmasak.

— Tabiî tabiî, fazla açılmak ne demek bizim yanımızdan nihayet beş altı yüz metre kadar uzağa gitmek kâfi, daha fazlasına lüzum yok.

Yerli zenciler arasında bu civarı karış karış bilen birisi vardı. Noke-hene diye çağırdıkları bu zenci yüzü siyah olmakla beraber çok keyifli, çok neş'eli bir şeydi. Kafile hazırlanmıştı. Lâz İsmail, Kaya, Batu ve birde en iyi silâhşörlerden on kişi bol cephane ile kılavuzun arkasında yürüyorlardı. Moke-Hene hem yürüyor, hem de yarım yamalak bildiği bir lisanla hararetli harareti izahat veriyordu:

— Aslan... dolu bu otlar içinde.

— Aslan mı?!

— Aslan... evet.

Zavallı durakladı, söylemek istediğini söyliyemiyor üzülüyordu. Nihayet elini burnuna koyarak:

— Naaaaaaa! dedi. Hayvan!

Kaya güldü.

— Anladım anladım! diye cevap verdi gergedan da var demek istiyorsun.

— Hah! gergedan, gergedan, gergedan.

Afrika gergedanları mahzurdu. Yavruları olduğu zaman kaplandan, aslandan daha haşin daha saldırıcı olan bu canavara raslamak bir felâket olabilirdi. Biraz daha yürüdüler, esas kafilenin konaklamakta olduğu yerden daha birkaç yüz metre uzaklaşmışlrrdı ki Moke Hene birdenbire durdu. Kayanın elini şiddetle sıkarak:

— Gergedan! dedi.

Zencinin gözleri büyümüş âdeta yerlerinden fırlamıştı. Biraz uzakta kamışların, sazların haşırdadığı, çatırdadığı duyuluyor ve ses gittikçe yaklaşıyordu. Herkes tüfeğini doğrultmuş bekliyordu, yürümiyorlardı da artık. Esasen karaca bulamadıkları için geriye dönmeğe karar vermişlerdi. Haşırtılar gittikçe yaklaştı, gittikçe yaklaştı. Moke-Hene:

— Heda! Heda! diye haykırarak parmağile sağ taraftaki bir meydanlığa çıkan gergedanı kafileye gösterdi ve buuu bir yıldırım süratile:

— Tırrrak!

— Tırak! Tırak! Tırak! Tırak!

Tüfek sesleri sardı. Arkasında bir de yavrusu olan gergedan vurulmuş, koltuk altına, kafasına gelen birçok kurşunların tesirile olduğu yerde çökmüş kalmıştı. Moke-Hene:

— Bravo! Bravo! diye zıplıyor, seviniyordu.

Gergedan başka hayvanlar gibi vurulduktan sonra yana doğru devrilmemiş, çökmüş kalmıştı. Kaya bunu görünce Moke-Heneye dönerek:

— Ne zıplıyorsun serşem? dedi. Galiba ölmedi.

— Öldü! Öldü!

— Ne biliyorsun?

— Gergedan böyle ölür.

— Böyle mi ölür?

— Evet.

— Baksana be, bayağı kalkacakmış gibi oturuyor.

— Kalkamaz, kollarını ileriye doğru uzatmış, kafasını bacaklarının arasına sokmuş bir gergedan can vermiş demektir.

— Peki, haydi gidip görelim.

— Gidelim amma.

— Amması da ne?

— Heda! Heda! Heda!

Zenci Kayaya cevap verecek yerde yine haykırdı. Bu sesi duyan kafile dikkat kesildi. Bu sefer çok yakından ve ötekinden daha büyük bir gergedan bir lokomotif süratile meydana çıkmış sağa sola bir bakındıktan sonra yıldırım hızile kafileye saldırmıştı. Bunlar daha kendilerine gelemeden gergedan aralarına girerek kafileyi ikiye bölmüştü. Bir kısmı sağda, bir kısmı da solda kalmışlardı. Bu vaziyette canavara ateş etmek imkânı da yoktu.

Batu:

— Arkasına geçin ateş edin, arkasına geçin ateş edin!

— Devamı var —

Büyük Müsabakalar

Bilmece : 93

Bu haftaki bilmecemiz kelimelidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (İstanbul posta kutusu 617 Afacan gazetesi 93 üncü bilmece memurluğu)adresine gönderiniz. Cevap gönderme müddeti 3 haftadır.

Soldan sağa doğru:
1 — Bir harf
2 — Çayırda yetişir
3 — Temiz
4 — Yakın değil
5 — Öldürücü madde

Yukarıdan aşağıya
1 — Afacanın seyehat arkadaşı
2 — Bayat değil
3 — K. A. H.
4 — Rabıt edadı
5 — Bir harf

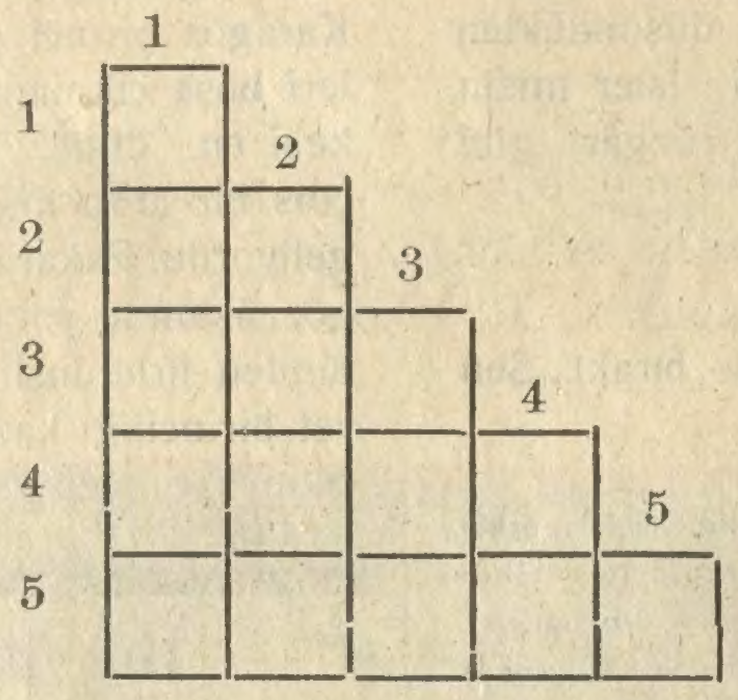

Hediyelerimiz

Birinciye: Bir lâstik top 50 inciye kadar Albüm, şeker, kitap, kart, gibi muhtelif hediyeler verilecektir.

Bulmaca: 35

Bu haftaki bulmacamız resimlidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (İst. posta kutusu 617 Afacan gazetesi 35 inci bulmaca memurluğu) adresine gönderiniz. Müddet üç haftadır.

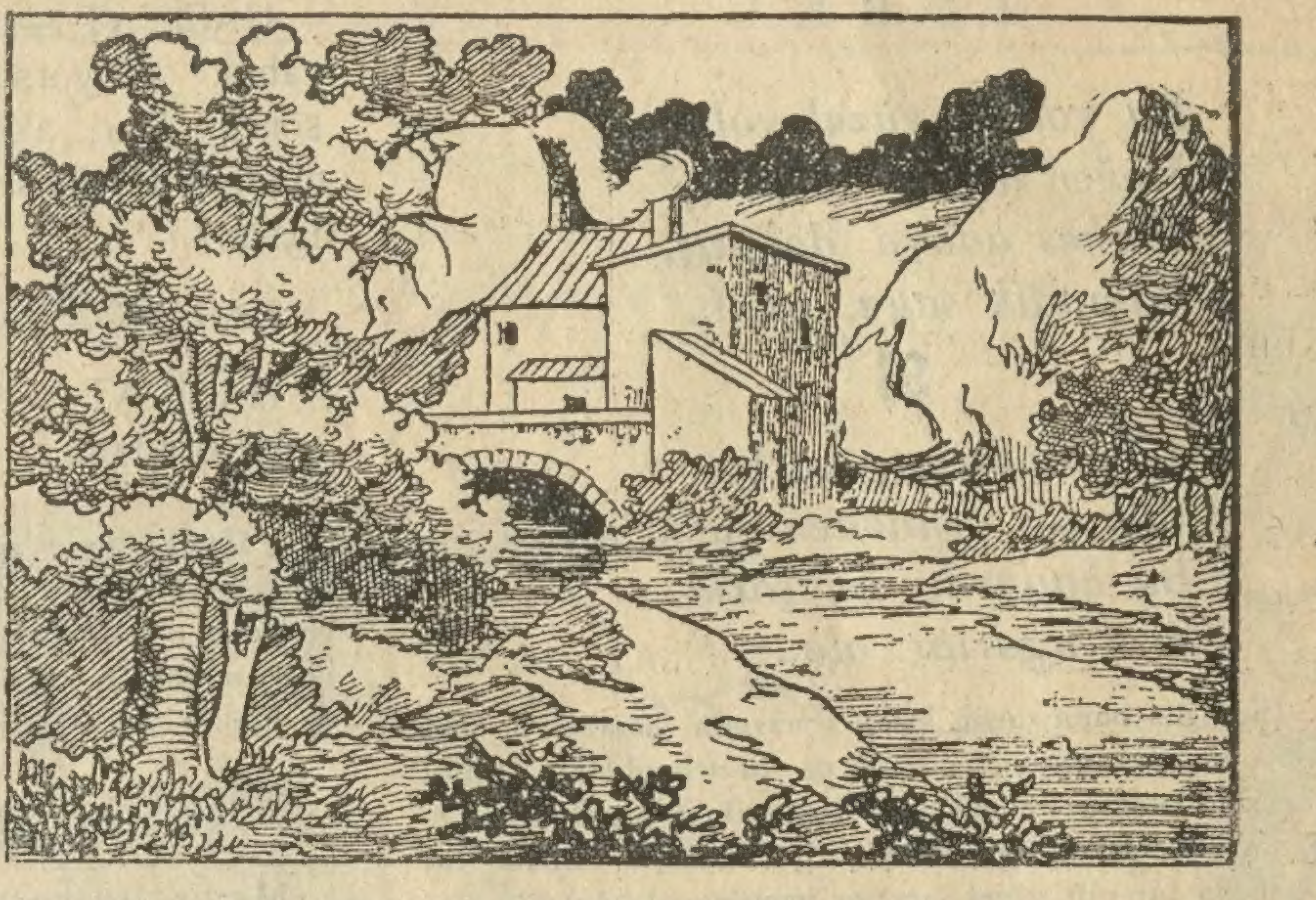

Bu şu değirmeninin yanında bir sincap ağaç dalları arasında oynuyor. Acaba, siz bu sincabı resimde bulabilir misiniz? Doğru halledenler arasından 30 kişiye muhtelif kıymette hediyeler vereceğiz.

KAZANANLAR

Bilmecede Kazananlar

89 numaralı bilmecemizin halli: Zabit - Azize - Gazel - Terzi - Çiroz idi. Doğru halledenler arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz:

Futbol topu kazanan

Antalya Doğru yol. Dr, Mahmut B. oğlu Şeref Mahmut ef

6 Aylık abone kazanan :

Haydarpaşa istasyon müdür muavini Hüsnü bey oğlu Kâmran bey.

Bir roman kazanan

Tekirdağ postahane yokuşu bahriye mütekaidi İbrahim bey kızı Meziyet hanım.

DİKKAT: Birincilik ikincilik üçüncülük, kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermelidirler.

Şekerleme kazananlar
(Anadoluya kitap)

Mersin posta kutusu no. 146 Albert, Fatih çırçırda ibadethane sok. no. 10 Mahmut, Kadıköy atı yol ağzı çilek sok. no. 2 Mahir, Samsun sıhhat kâtibi Mehmet bey oğlu Mustafa, İst. Cağaloğlu himayei etfal sok. no. 11 Vecahat, İnegöl orta mek, s. 3 no. 109 M. Samih, İst. Lânga yeni sepetçi sok. no, 48 Pandelis Bey ve hanımlar.

Çikolata kazananlar
(Anadoluya kitap)

İzmir ayvuklarda Rana sok. no. 37 Nedim, İst. Beyoğlu kumbaracı yokuşu Ahmet Bey Apart. 16 - 3 Konstantin, İst. Cumhuriyet kız orta mek. s. 3-B. no. 228 Hatice, Antalya nüfus kâtibi şahap bey oğlu Yekta, Ist. Beyazıt vezneciler Boz Doğan kemerinde no. 1 Necdet, Ist. kabataş karakol arkası no. 25 Şemsettin, Ist. kurtuluş sinem. köy no. 14-2 Melâhat, Tarsus küçük minarede Halit efendi hanında Ömer, Bursa hoca Ali zade mahal'esi no. 49-1 Remzi, Beyoğlu 17 inci ilk mek s. 4-A no. 604 Ahmet Bey ve hanımlar.

Kitap kazananlar

Izmir tepecik çeşme sok. no. 2 Kerim, Ankara G. orman çifliği onuncu yıl mek. s. 4 no. 44 Suna, Üsküdar Hakimiyeti milliye cad. no. 268 Hasan, Ist. karagümrük Nurettin tekkesi no. 31 Ahmet, Zonguldsk Feyzi paşa cadd. kunduracı Ismail ef. Yanında Şükrü, Ist. Galata Mandıra sok. no. 17 Fikri Hasan, Ist. musevı lisesi s. 4-A no. 364 Moiz, Eskişehir Baş müddei umumilik kâtiplerinden Ziynet Hanım kızı Suhandan. Ist, Tavuk pazarı Nacil Bey han no. 6 Muzaffer, Uzunköprü bakkal Demir ef. kızı Nadire, İst. K. pazar Hacı kadın no, 9 İbrahim, İst. Haliç fenerinde no. 6 Tosun yaşar, Bursa hisar burnu üstü no. hanede Maruf. Zonguldak amele birliği tababet daktilosu Nazire Bakırköy kartal tepe sefa sok. no. 16 Dündar bey ve hanımlar.

Kıymetli kart kazananlar

Sarıyer 14 üncü ilk mek. no. 157 İskender, Bursa Nilüfer ilk mek. Mustafa, İst. Cumhuriyet orta mek. s. 3-A Beria, Feyziati lisesi no. 207 Hakkı Kadri, Beyoğlu arap cami mahmudiye cad. no. 177 ihsan, Edirne baba Timurtaş mahallesi no. 11 Fahri Ankara itfaiye meydanı kurtuluş ap. 4 üncü daire yakut, Fatih nalbant demir sok. no. 15 Salim, Senjorj Avusturya lisesi s. 5 Gerson, Ist. Beyazıt kara şeyh cad. no.17 Ülker, A. Karahisar Mal müdürü Rüştü bey oğlu, Fatih 13 üncü ilk mek no, 814 Haldun B. ve hanımlar.

— SON —

Bulmacada kazananlar

32 numaralı resimli bulmacamızda Bekçi ile köpeği doğru bulanlar arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz.

Bir albüm kazanan

Büyükada lala hatun sok. no. 8 Kahraman Bey.

Sergi albümü kazanan

Adapazarı Ziraat memuru Ekrem bey kızı suzi hanım.

Bir kutu şeker kazanan

Eyüp otakçı başı mahallesi Namazgâh sok. no. 35 Servet hanım.

***DİKKAT*: Birincilik, ikincilik, üçüncülük kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermelidirler.**

Bisküit kazananlar
(Anadoluya roman)

Ist. Şişli terakki lisesi s. 4 no. 380 Sadun Hamit, Düzce eskici Edirneli Halit usta mahtumu hayati, İst. Şehremini Ereğli mahallesi no. 14 Nebire Ist. Yenikapı ince bel cad. no. 9 hanede Namık, Edirne Selimiye karşısı Taş odalar no. 7 Muhittin, Beşiktaş yıldız cad. no. 14 F. Cihat, Ankara sabunî mahallesi Sainm sok. no. 12 Necati bey ve hanımlar.

Cep defteri kazananlar

İst. Cağaloğlu molla fenasi sokak no. 11 uğur, Samsun tütün merkezinde Hacı Kasım zade İbrahim oğlu Cevat, Büyükada nizam cad. meşrutiyet mahallesi no. 2 Rifat, Yeşilköy bamya tarlası no. 45 Gülüstan, Izmit deposunda makinist Muharrem ef. oğlu Halit, Yalvaç mal müdürü mahtumu Vacit, Bakırköy cevizlik Niyazi bey sok. no. 44 Perihan, Mersin tayyare cemiyeti binasında Anahit Silo, Izmir iki çeşmelik Ulu yol cad. no. 422 Ihsan bey ve hanımlar.

Birer k. bisküit kazananlar
(Anadoluya Bloknot)

İzmir - buca gül sok. no. 7 Nihal, Rahmi, Ankara Cumhuriyet H. F. bürosu Abdürrahman bey kızı Sehmir, Ist. Aksaray sofular cad. no, 33 Süreyya, Kasımpaşa camii kebir, H. Ahmet sok. no. 2 Özcan, Zonguldak seyif zade Hasan ef. biraderi Şuayip, Fatih at pazarı no. 8 kâmran, Ist. Cağaloğlu Iran sefareti karşısı no. 1- 61 Hüseyin, Samsun kılıç dede mahallesi ırmak sok. no. 233-213 Ali Çavuş Ist. Fatih Haydar bey cad. no. 3 Ilhami Osman, Ortaköy hacı Mahmut ef. mahallesi no. 28 Sabiha, Mersin noteri Hakkı bey vasıtasile Nafiye hanım ve beyler.

— SON —

DİKKAT

Bilmece ve Bulmacadan kazandığınız hediyeleri her perşembe günleri saat 13 den 17 ye kadar matbaamıza uğrayarak alabilirsiniz. Anadolu hediyeleri de üç hafta zarfında adreslerine gönderilir.

HEDIYE KAZANANLAR

1 — Şişli halaskâr Gazi caddesi Nihal Etem hanım bir Ist, sergi albümünü Afacan bulmacasından kazanmıştır.

2 — Sultanahmet dizdariye çeşmesi no. 1 Şeyda Haydar hanım Afacan bulmacasından bir kutu boya kazanmıştır.

"Afacan„ Bilmece kuponu: 93

"Afacan„ Bulmaca kuponu: 35

KARAGÖZ İLE HACİVAT

Adada Merkeple Yarış!

TÜRKÜ

Bu yol ne güzel yolmuş,
Meğer neş'esi bolmuş!
Herkes adaya dolmuş,
Bakındık sağa, sola!..

Ada andırmış parkı,
Yok bir cennetten farkı
Bu kadardır bu şarkı,
Size uğurlar ola..

(Karagöz bunu deyip kesti. Hacivatla beraber o gün yapılacak olan (merkep yarışı) na hazırlandılar: O gün iskeleden başlayıp büyük turu devrettikten sonra yine iskelede bitecek olan bir yarış tertip edilmişti. Bizim iki ahpabada bir çift güzel merkep hazırlamışlardı:)

KARAGÖZ — Hacivat!.. Senin merkep iyi amma, benimki pek miskin birşey!...

HACİVAT — Korkma !.. o seni birinci yapar!.,

KARAGÖZ — Nasıl bildin?...

HACİVAT — O senin kardeşindir, yüzünü kara çıkarmaz!...

KARAGÖZ — Haltetmişsin, o benim kardeşim değil, senin babandır!..

HACİVAT — Canım, şaka ediyorum. Ne çabuk kızıyorsun. (Bir lâhza düşündükten sonra:) Dur, aklıma birşey ge'di : İster misin merkebin yıldırım gibi koşsun, rüzgâr gibi uçsun?..

KARAGÖZ — İsterim ya!...

HACİVAT — Öyle ise işi bana bırak!.. Sen çekil oradan!,.

(Hacivat bunu söyleyip, Karagözün bineceği merkebin yanına koştu. Zaten İstanbulda hazırlayıp cebinde getirdiği teneke kutu içindeki (neft yağından) bir parmak alıp merkebin kuyruğunun altına sürdü ve o esnada da herkes merkeplerine binmiş oldu· Hakem bağırdı:)

— Bir.. İki . Üç!..

Merkepler koşmıya başladı. Fakat hayret: Karagözün merkebi hakikaten çok koşuyordu. O derecede ki, Karagözü adetâ yere fırlatacak kadar zıplıyor, dörtnalla gidiyordu.

Nihayet hayvanlar gözden kayboldu. Yarışta mükâfatları verecek olan heyet iskelede tam bir buçuk saat beklediler. Nihayet yolun başındaki gözcüler:

— Geliyorlar.. Geliyorlar!..

Diye bağırmıya başladılar, Ehali heyecandan ölüyordu. Acaba kim kazandı?.. Acaba Karagöz birinci gelecek mi?.. Fakat tahminleri boşa çıkmamıştı, evet!.. Karagözün merkebi en önde, ağzından köpükler saçarak, cins bir arap kısrağından daha hızlı koşarak geliyordu. Fakat ne görseler beğenirsiniz:Karagöz üstünde yoktu. Merkep onu yollarda üstünden fırlatmıştı. Karagözün merkebi nihayet birinciliği kazandı ve ahali arabalarla yola çıkıp karagözü düştüğü bir hendekten kurtardılar.

Bu hafta Çocuk sesi Anafartalar kumandanı Gazi Mustafa Kemalin renkli resimlerile çıkacaktır. Okuyucularımıza bir Çocuksesi almalarını tavsiye ederiz.

Pire Nurinin Yaramazlıkları — 33 —

1 — Pire Nuri kendisine bir iş çıktığından çok memnun olmuştu. Hemen pilici fırın küreğine yerleştirdi. Kapağı açtı. Kızgın taşlar üstüne küçük hanımın pilicini sürdü. Ooh ! bunu güzel pişirirse şüphesiz akşama bahşiş de hazırdı.

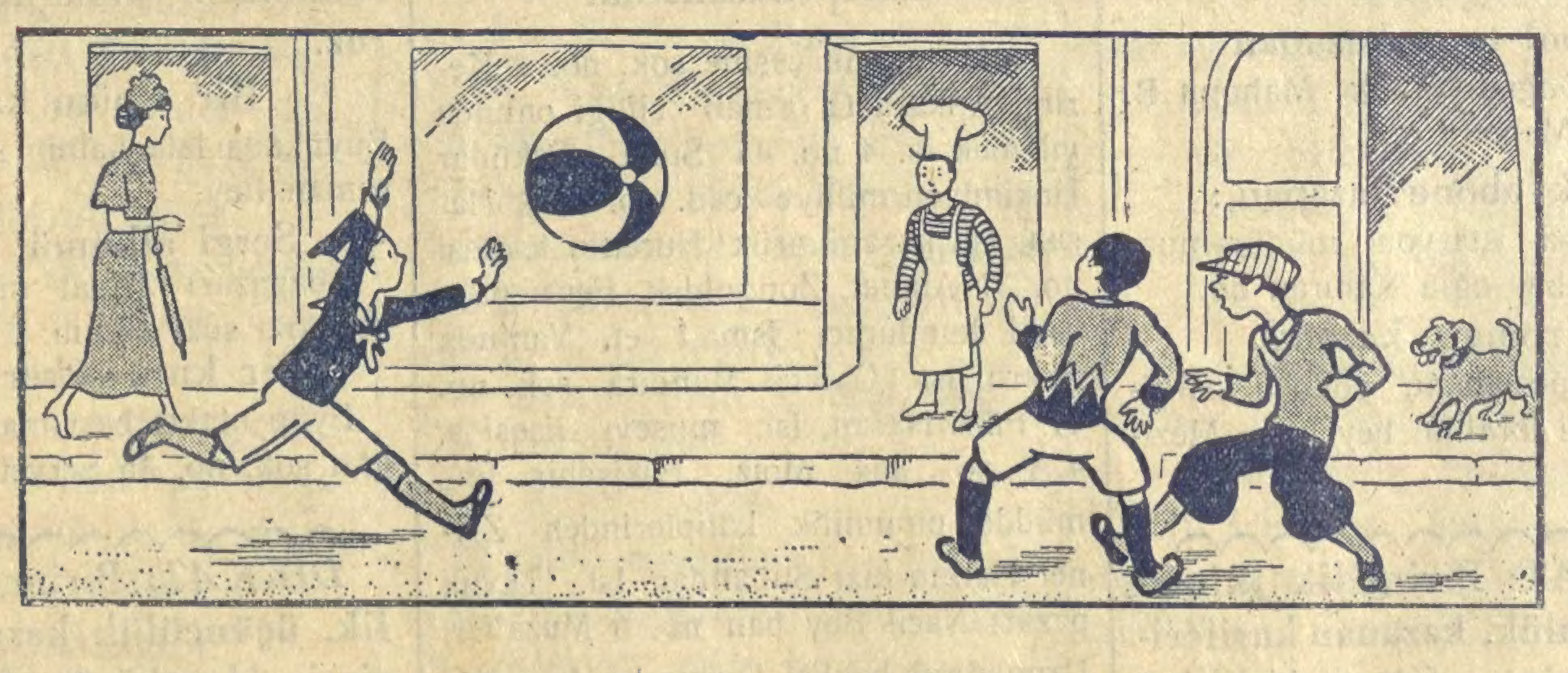

3 — Bir kocaman topu birkaç çocuk havadan birbirlerine atıyorlar, şen kahkahalar etrafı çınlatıyordu. Pire Nuri bu sesleri duyunca dayanamadı, pilice fırında bir daha göz atıp evirdi çevirdi, fırına attı. Sonra kendini dükkânın eşiğinde buldu. Ohh! Arkadaşlarından üç kişi çok güzel bir top oyunu oynıyorlardı. Dostalarına kıskanırcasına baktı ve ....

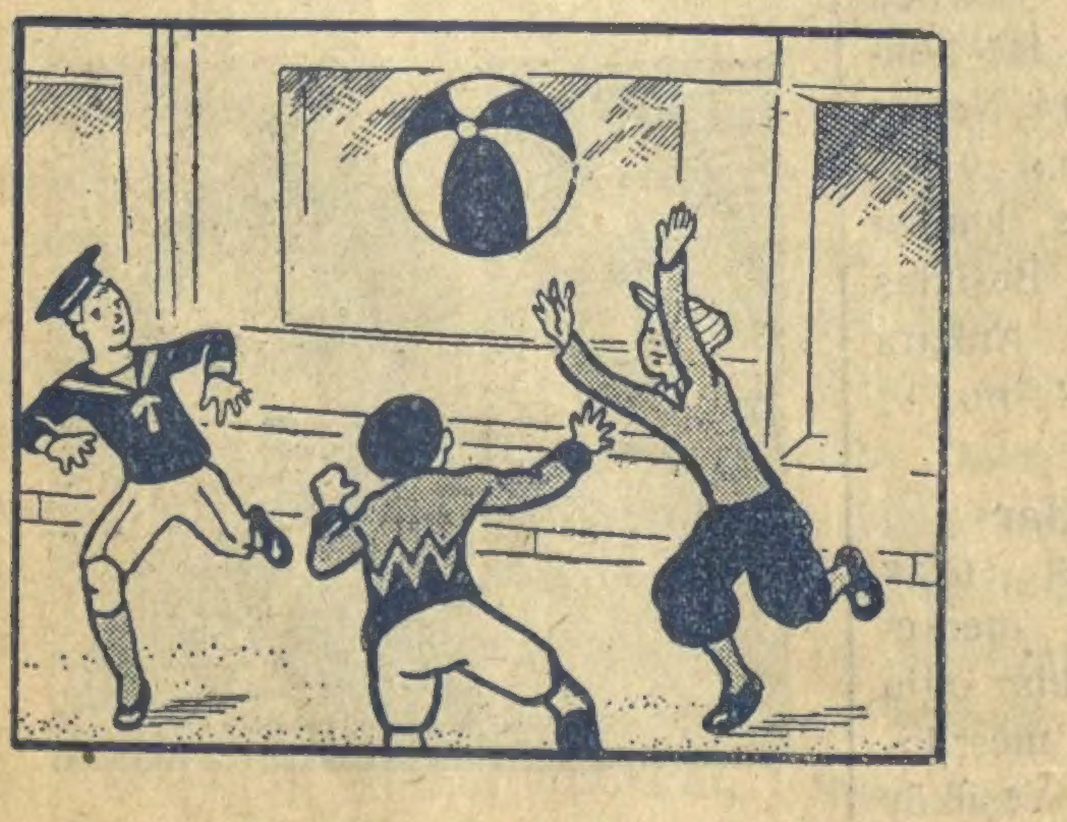

2 — Ansızın, dışarıda çocukların bağrışmalarını duydu. Tam da piliçi alt üst yapıyordu, fakat bu bağrışmalar hiç te bir feryat değildi. Bu sesler meşin bir topla oyun oynıyarak bağrışan çocukların sesiydi .

4 — Fırındaki pilice mi bakmak, oyun mu oynamak arasında birkaç dakika kararsızlık içinde kaldıktan sonra nihayet arkadaşlarının arasına katıldı ve o da oyuna kabul edildi.

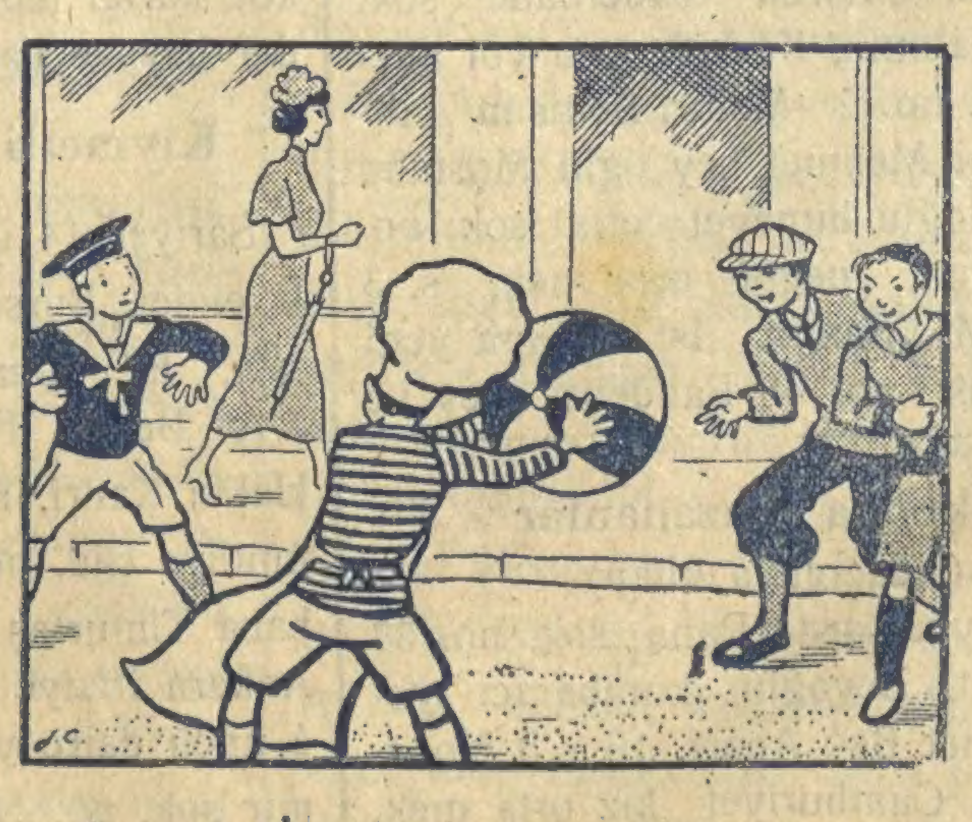

5 — Ooh! evvelce yaptığı jimnastik hareketleri işine yaramıştı. Hiç te yorgunluk hissetmiyerek güzel güzel top oynamıya başladı. Arkadaşları onu ortaya alıp kendilerine topu atmak şerefini bahşettiler. — Bakalım piliç ne olacak.

— Devamı var —

İS. (ÜLKÜ) Matbaası — Cağaloğlu yokuşu No. 40 Sahibi ve Umum Neşriyat müdürü *M. Faruk*